

ДА ЖИВЪЕ БРАТСКАТА СЪВЕТСКА АРМИЯ!

Год I

Варна, 14 септември 1944 г.

Цена 2 лева

Брой 6

БЮЛЕТЕНЪТЪ

НА ГР. ВАРНА

Редактира комитетът съ отговорен редакторъ: В. АТАНАСОВЪ

ЩЕ БЪДЕ!

Регентът г. Тодоръ Павловъ въ своя апелъ към българския народъ посочи пътя на всички български граждани, които мислят за своята родина и за свободата ѝ.

Този път е единеното и сплотеното на всички патриоти, интелектуалци, работници и селяни, ВСИЧКИ ЧЕСТНОМИСЛИЩИ ЛЮДИ в България да си подадат ръце, за да смаят, ведно съ непобедимата Червена армия, хитлеровата кръвожадна лама.

Борбата ще бъде тежка, кървава, жестока. Но нашите храбри орли, дошли от родните Балкани, ведно съ нашата героична армия и въ сътрудничество и твсен съюз съ Червената армия ще смаят кръвожадната зверь.

Другъ път нѣма. Въ името на мощна демократична и свободна България — всички подъ знамето на Отечествения фронт!

Това трѣбва да бъде и ЦЕ БЪДЕ!

Пламъкъ на нашите синове и дъщери обгорѣли въ нелегалната борба изпразни предъ зловещите очертания на Червеният фронтъ, ще обори и сърцата на българските граждани, за да тръгне всички по пътя на великата борба за смазване и пълно унищожение на хитлеризма.

Великото дългоочеканото освобождение на българския народъ дойде. Свободата ще бъде възпалена. Назадъ връщане нѣма!

Нѣка бъде мощна и демократична България. Нѣка бъде свободенъ и честитъ българският народъ!

ЩЕ БЪДЕ!

Ст. Илиевъ

ДА СЕ МОБИЛИЗИРАМЕ!

Напредъ къмъ западната граница

Националното съзнание на единъ народъ въ подобрява въ момента, когато до се намירה въ най-голямо изпитание.

Нашата народъ е доказалъ вече великитъ своя воля за животъ и за свобода въ продължение на петдесетилетното робство. Той доказалъ и показа своето високо съзнание, особено презъ 4-те време на германско фашисткото робство отъ 1941 година до сега.

Но разбитият фашисткитъ зверь не е още унищоженъ. Той се мичи да се възмъжне въ нашата земя. Трѣбва да волимъ трѣбва голямо напрежение! Трѣбва високо съзнание! Въ възрождения се доброволчествено оржие да лютаемъ на крилеитъ на истинския срещу враговетъ на свободата.

Въ такъвъ моментъ, когато рускитъ наши братъ дойдохъ да ни помогнатъ, въздушеватъ отъ братски славни чувства, ние, българитъ, ще трѣбва съ всичка своя честностъ, съ своите доказани героизми на се хвърлимъ въ първѣтъ редици противъ умирающа нѣмски фашизмъ. Да обединимъ славния и Червената Армия въ унищожението на хитлеровитъ банди!

Нито единъ боспоспособенъ български гражданинъ не трѣбва да остане тиловакъ!

Овъ най-просиятъ до най-участенъ — всички да се хвърлимъ въ тая особено важна борба въ името на свободата и братскете дружба на българскитъ братски народи.

Отъ работачката и селанинъ, до професора, всички противъ хитлеровитъ банди! Да — всички да се хвърлимъ съюзъ и дружба на храбрѣ български народи! Да живѣе нашата слава, народна армия!

Да живѣе великата Червена особено тилова армия и нейниятъ великъ маршалъ Сталинъ!

Да живѣе страната на Ляски и Бугеви! Смиръ на фашизма!

Демияр Борачевъ.
Командиръ въ Проморски арто о-во особено тилова отрядъ „В. Ляски“.

АПЕЛЪ НА ДРУЖЕСТВАТА

на запаснитъ офицери и подофицери

Настоятелствата на дружествата на запаснитъ офицери и подофицери въ гр. Варна, прещеняватъ си сериозното пължение на Отечеството въ сегашно време, по силата на уставитъ вѣнчаватъ въ пълтъ и алалиратъ къмъ своитъ другари за следното:

1. Да ладатъ лично и чрезъ своитъ близки и познати, пълно съдействие на Отечествения фронтъ и неговитъ разпоредения за запазване реда и спокойствието на страната ни.

2. Нѣкой да не се подаде на зломноряни службете и внищенъ я и да отбѣгва вѣткова участитъ въ нр-тими и несполвани действия, причиняващи пакости и не поправими последици за Отечеството и народа ни.

Време ага съ тежки и само обединителни и срещенни усилия на всички българѣ, къмъ братски руски народъ и неговитъ храбри войски, ще ни даде мѣкъ и спокойствие.

гр. Варна, 12 септември 1944 г.

Отъ Настоятелствата

ЛАГЕРЪТЪ НА УНИЩОЖЕНИЕТО

(Отъ К. СИМОНОВЪ, нароченъ дѣписникъ на в. „Красная звезда“)

Това, за което се готва дѣло тѣ въ по-голямата си частъ съ седѣли още отъ 1938 г.

Прѣзъ есента на 1941 г. тукъ бѣха докарани на работни лагеритъ две хиляди евреи отъ лублинското гетото. Поляръ тѣхъ презъ декември арий 1941 г. отъ лублинския замъкъ — затворъ пристигнаха 700 поляци. Следъ това въ лагера попадаха 4000 полски селяни, които не смъ си бѣли платили на време дѣнитъ на германскитъ лѣкарѣ.

Прѣзъ април 1942 г. въ лагера пристигнаха транспортитъ съ 12,000 души отъ Словашко; това бѣха отъ политически затворници.

Прѣзъ цѣлия месецъ май пристигаха все нови и нови партии отъ Чехия Австрия и Германия.

Строитѣ на лагера вървѣше въ най-напредъ вѣршане на 1 май бѣха завършили 1 та, 2 та, 3 та и 4 та баракѣ, предмѣтнати за около 40,000 души.

Месецъ май 1942 г. може да се смѣта за край на първия етапъ въ историята на лагера. Това бѣше периодъ на трескавъ строежъ, надпреварване за увеличаване общата кубатура на помѣщенитѣ.

Сѣга, когато бѣха завършени баракѣта за 40,000 души, когато бѣха построени основателни, удобни и нерочна помѣщения, — когато всичко бѣше обгражено съ двойни редове отъ бойнае тѣлѣ, въ по-голямата си частъ електрифициранъ, — гестовото смѣтне, не дѣлеть е в дѣлѣ въ стрѣхъ. Той продължаваше да се разширява и понаятѣкъ и би се разширявалъ до безкрайностъ, ако не бѣше превземането на Лублинъ отъ нашитъ войски по темпѣта на строежа бѣше другъ.

Отъ май 1942 г. доизграждатъ лагеритѣ по-специално, да бѣже възможни условията за живѣене.

Прѣзъ май 1942 г. този лагеръ, който се наричаше въ официалнитъ книжки „Лублинскитъ концентрационенъ лагеръ на войскитъ СС“, по-точно отъ знаменитъ докторъ Даху въ Германия, но по развиритъ си го намянаше нѣколко пъти.

Строитѣ започна презъ зимата на 1941 г. На първо време за тази работа бѣха докарани извѣстно количество полски граждани, миньори и работничитъ; когато скоро, като основна работна сила, бѣха призовани полски и еврейско-полюнски, взети въ време на германско-полската война въ 1939 г., а отъ началото на августъ 1941 г. въ строитѣ се явиха като работни сѣла бѣхъ изнестане първата хиляда отъ руски военно пленници и мирни хора.

По това време въ лагера бѣхъ наполовина застроено първото поле, или както германцитъ го наричахъ „първа блокъ“, въ който вече се издигаха десѣт баракѣ.

Строитѣ продължи презъ цѣлата есень на 1941 г. и повѣ зимата на 1942 г. Числото на работачитъ въ строежа хора постепено чѣло нарастваше. Скоро, поляръ рускитъ пристигнаха голѣми групи отъ политически затворници чехи и поляци и докарани отъ други лагери, къ-

дето тѣ въ по-голямата си частъ съ седѣли още отъ 1938 г.

Прѣзъ есента на 1941 г. тукъ бѣха докарани на работни лагеритъ две хиляди евреи отъ лублинското гетото. Поляръ тѣхъ презъ декември арий 1941 г. отъ лублинския замъкъ — затворъ пристигнаха 700 поляци. Следъ това въ лагера попадаха 4000 полски селяни, които не смъ си бѣли платили на време дѣнитъ на германскитъ лѣкарѣ.

Прѣзъ април 1942 г. въ лагера пристигнаха транспортитъ съ 12,000 души отъ Словашко; това бѣха отъ политически затворници.

Прѣзъ цѣлия месецъ май пристигаха все нови и нови партии отъ Чехия Австрия и Германия.

Строитѣ на лагера вървѣше въ най-напредъ вѣршане на 1 май бѣха завършили 1 та, 2 та, 3 та и 4 та баракѣ, предмѣтнати за около 40,000 души.

Месецъ май 1942 г. може да се смѣта за край на първия етапъ въ историята на лагера. Това бѣше периодъ на трескавъ строежъ, надпреварване за увеличаване общата кубатура на помѣщенитѣ.

Сѣга, когато бѣха завършени баракѣта за 40,000 души, когато бѣха построени основателни, удобни и нерочна помѣщения, — когато всичко бѣше обгражено съ двойни редове отъ бойнае тѣлѣ, въ по-голямата си частъ електрифициранъ, — гестовото смѣтне, не дѣлеть е в дѣлѣ въ стрѣхъ. Той продължаваше да се разширява и понаятѣкъ и би се разширявалъ до безкрайностъ, ако не бѣше превземането на Лублинъ отъ нашитъ войски по темпѣта на строежа бѣше другъ.

Отъ май 1942 г. доизграждатъ лагеритѣ по-специално, да бѣже възможни условията за живѣене.

Прѣзъ май 1942 г. този лагеръ, който се наричаше въ официалнитъ книжки „Лублинскитъ концентрационенъ лагеръ на войскитъ СС“, по-точно отъ знаменитъ докторъ Даху въ Германия, но по развиритъ си го намянаше нѣколко пъти.

Строитѣ започна презъ зимата на 1941 г. На първо време за тази работа бѣха докарани извѣстно количество полски граждани, миньори и работничитъ; когато скоро, като основна работна сила, бѣха призовани полски и еврейско-полюнски, взети въ време на германско-полската война въ 1939 г., а отъ началото на августъ 1941 г. въ строитѣ се явиха като работни сѣла бѣхъ изнестане първата хиляда отъ руски военно пленници и мирни хора.

По това време въ лагера бѣхъ наполовина застроено първото поле, или както германцитъ го наричахъ „първа блокъ“, въ който вече се издигаха десѣт баракѣ.

Строитѣ продължи презъ цѣлата есень на 1941 г. и повѣ зимата на 1942 г. Числото на работачитъ въ строежа хора постепено чѣло нарастваше. Скоро, поляръ рускитъ пристигнаха голѣми групи отъ политически затворници чехи и поляци и докарани отъ други лагери, къ-

дето тѣ въ по-голямата си частъ съ седѣли още отъ 1938 г.

Прѣзъ есента на 1941 г. тукъ бѣха докарани на работни лагеритъ две хиляди евреи отъ лублинското гетото. Поляръ тѣхъ презъ декември арий 1941 г. отъ лублинския замъкъ — затворъ пристигнаха 700 поляци. Следъ това въ лагера попадаха 4000 полски селяни, които не смъ си бѣли платили на време дѣнитъ на германскитъ лѣкарѣ.

Прѣзъ април 1942 г. въ лагера пристигнаха транспортитъ съ 12,000 души отъ Словашко; това бѣха отъ политически затворници.

Прѣзъ цѣлия месецъ май пристигаха все нови и нови партии отъ Чехия Австрия и Германия.

Строитѣ на лагера вървѣше въ най-напредъ вѣршане на 1 май бѣха завършили 1 та, 2 та, 3 та и 4 та баракѣ, предмѣтнати за около 40,000 души.

Месецъ май 1942 г. може да се смѣта за край на първия етапъ въ историята на лагера. Това бѣше периодъ на трескавъ строежъ, надпреварване за увеличаване общата кубатура на помѣщенитѣ.

Сѣга, когато бѣха завършени баракѣта за 40,000 души, когато бѣха построени основателни, удобни и нерочна помѣщения, — когато всичко бѣше обгражено съ двойни редове отъ бойнае тѣлѣ, въ по-голямата си частъ електрифициранъ, — гестовото смѣтне, не дѣлеть е в дѣлѣ въ стрѣхъ. Той продължаваше да се разширява и понаятѣкъ и би се разширявалъ до безкрайностъ, ако не бѣше превземането на Лублинъ отъ нашитъ войски по темпѣта на строежа бѣше другъ.

Отъ май 1942 г. доизграждатъ лагеритѣ по-специално, да бѣже възможни условията за живѣене.

Прѣзъ май 1942 г. този лагеръ, който се наричаше въ официалнитъ книжки „Лублинскитъ концентрационенъ лагеръ на войскитъ СС“, по-точно отъ знаменитъ докторъ Даху въ Германия, но по развиритъ си го намянаше нѣколко пъти.

Строитѣ започна презъ зимата на 1941 г. На първо време за тази работа бѣха докарани извѣстно количество полски граждани, миньори и работничитъ; когато скоро, като основна работна сила, бѣха призовани полски и еврейско-полюнски, взети въ време на германско-полската война въ 1939 г., а отъ началото на августъ 1941 г. въ строитѣ се явиха като работни сѣла бѣхъ изнестане първата хиляда отъ руски военно пленници и мирни хора.

По това време въ лагера бѣхъ наполовина застроено първото поле, или както германцитъ го наричахъ „първа блокъ“, въ който вече се издигаха десѣт баракѣ.

Строитѣ продължи презъ цѣлата есень на 1941 г. и повѣ зимата на 1942 г. Числото на работачитъ въ строежа хора постепено чѣло нарастваше. Скоро, поляръ рускитъ пристигнаха голѣми групи отъ политически затворници чехи и поляци и докарани отъ други лагери, къ-

дето тѣ въ по-голямата си частъ съ седѣли още отъ 1938 г.

Прѣзъ есента на 1941 г. тукъ бѣха докарани на работни лагеритъ две хиляди евреи отъ лублинското гетото. Поляръ тѣхъ презъ декември арий 1941 г. отъ лублинския замъкъ — затворъ пристигнаха 700 поляци. Следъ това въ лагера попадаха 4000 полски селяни, които не смъ си бѣли платили на време дѣнитъ на германскитъ лѣкарѣ.

Прѣзъ април 1942 г. въ лагера пристигнаха транспортитъ съ 12,000 души отъ Словашко; това бѣха отъ политически затворници.

Прѣзъ цѣлия месецъ май пристигаха все нови и нови партии отъ Чехия Австрия и Германия.

Строитѣ на лагера вървѣше въ най-напредъ вѣршане на 1 май бѣха завършили 1 та, 2 та, 3 та и 4 та баракѣ, предмѣтнати за около 40,000 души.

Месецъ май 1942 г. може да се смѣта за край на първия етапъ въ историята на лагера. Това бѣше периодъ на трескавъ строежъ, надпреварване за увеличаване общата кубатура на помѣщенитѣ.

Сѣга, когато бѣха завършени баракѣта за 40,000 души, когато бѣха построени основателни, удобни и нерочна помѣщения, — когато всичко бѣше обгражено съ двойни редове отъ бойнае тѣлѣ, въ по-голямата си частъ електрифициранъ, — гестовото смѣтне, не дѣлеть е в дѣлѣ въ стрѣхъ. Той продължаваше да се разширява и понаятѣкъ и би се разширявалъ до безкрайностъ, ако не бѣше превземането на Лублинъ отъ нашитъ войски по темпѣта на строежа бѣше другъ.

Отъ май 1942 г. доизграждатъ лагеритѣ по-специално, да бѣже възможни условията за живѣене.

Прѣзъ май 1942 г. този лагеръ, който се наричаше въ официалнитъ книжки „Лублинскитъ концентрационенъ лагеръ на войскитъ СС“, по-точно отъ знаменитъ докторъ Даху въ Германия, но по развиритъ си го намянаше нѣколко пъти.

Строитѣ започна презъ зимата на 1941 г. На първо време за тази работа бѣха докарани извѣстно количество полски граждани, миньори и работничитъ; когато скоро, като основна работна сила, бѣха призовани полски и еврейско-полюнски, взети въ време на германско-полската война въ 1939 г., а отъ началото на августъ 1941 г. въ строитѣ се явиха като работни сѣла бѣхъ изнестане първата хиляда отъ руски военно пленници и мирни хора.

По това време въ лагера бѣхъ наполовина застроено първото поле, или както германцитъ го наричахъ „първа блокъ“, въ който вече се издигаха десѣт баракѣ.

Строитѣ продължи презъ цѣлата есень на 1941 г. и повѣ зимата на 1942 г. Числото на работачитъ въ строежа хора постепено чѣло нарастваше. Скоро, поляръ рускитъ пристигнаха голѣми групи отъ политически затворници чехи и поляци и докарани отъ други лагери, къ-

дето тѣ въ по-голямата си частъ съ седѣли още отъ 1938 г.

Прѣзъ есента на 1941 г. тукъ бѣха докарани на работни лагеритъ две хиляди евреи отъ лублинското гетото. Поляръ тѣхъ презъ декември арий 1941 г. отъ лублинския замъкъ — затворъ пристигнаха 700 поляци. Следъ това въ лагера попадаха 4000 полски селяни, които не смъ си бѣли платили на време дѣнитъ на германскитъ лѣкарѣ.

Прѣзъ април 1942 г. въ лагера пристигнаха транспортитъ съ 12,000 души отъ Словашко; това бѣха отъ политически затворници.

Прѣзъ цѣлия месецъ май пристигаха все нови и нови партии отъ Чехия Австрия и Германия.

Строитѣ на лагера вървѣше въ най-напредъ вѣршане на 1 май бѣха завършили 1 та, 2 та, 3 та и 4 та баракѣ, предмѣтнати за около 40,000 души.

Месецъ май 1942 г. може да се смѣта за край на първия етапъ въ историята на лагера. Това бѣше периодъ на трескавъ строежъ, надпреварване за увеличаване общата кубатура на помѣщенитѣ.

Сѣга, когато бѣха завършени баракѣта за 40,000 души, когато бѣха построени основателни, удобни и нерочна помѣщения, — когато всичко бѣше обгражено съ двойни редове отъ бойнае тѣлѣ, въ по-голямата си частъ електрифициранъ, — гестовото смѣтне, не дѣлеть е в дѣлѣ въ стрѣхъ. Той продължаваше да се разширява и понаятѣкъ и би се разширявалъ до безкрайностъ, ако не бѣше превземането на Лублинъ отъ нашитъ войски по темпѣта на строежа бѣше другъ.

Отъ май 1942 г. доизграждатъ лагеритѣ по-специално, да бѣже възможни условията за живѣене.

Прѣзъ май 1942 г. този лагеръ, който се наричаше въ официалнитъ книжки „Лублинскитъ концентрационенъ лагеръ на войскитъ СС“, по-точно отъ знаменитъ докторъ Даху въ Германия, но по развиритъ си го намянаше нѣколко пъти.

Строитѣ започна презъ зимата на 1941 г. На първо време за тази работа бѣха докарани извѣстно количество полски граждани, миньори и работничитъ; когато скоро, като основна работна сила, бѣха призовани полски и еврейско-полюнски, взети въ време на германско-полската война въ 1939 г., а отъ началото на августъ 1941 г. въ строитѣ се явиха като работни сѣла бѣхъ изнестане първата хиляда отъ руски военно пленници и мирни хора.

По това време въ лагера бѣхъ наполовина застроено първото поле, или както германцитъ го наричахъ „първа блокъ“, въ който вече се издигаха десѣт баракѣ.

Строитѣ продължи презъ цѣлата есень на 1941 г. и повѣ зимата на 1942 г. Числото на работачитъ въ строежа хора постепено чѣло нарастваше. Скоро, поляръ рускитъ пристигнаха голѣми групи отъ политически затворници чехи и поляци и докарани отъ други лагери, къ-

дето тѣ въ по-голямата си частъ съ седѣли още отъ 1938 г.

Прѣзъ есента на 1941 г. тукъ бѣха докарани на работни лагеритъ две хиляди евреи отъ лублинското гетото. Поляръ тѣхъ презъ декември арий 1941 г. отъ лублинския замъкъ — затворъ пристигнаха 700 поляци. Следъ това въ лагера попадаха 4000 полски селяни, които не смъ си бѣли платили на време дѣнитъ на германскитъ лѣкарѣ.

Прѣзъ април 1942 г. въ лагера пристигнаха транспортитъ съ 12,000 души отъ Словашко; това бѣха отъ политически затворници.

Прѣзъ цѣлия месецъ май пристигаха все нови и нови партии отъ Чехия Австрия и Германия.

Строитѣ на лагера вървѣше въ най-напредъ вѣршане на 1 май бѣха завършили 1 та, 2 та, 3 та и 4 та баракѣ, предмѣтнати за около 40,000 души.

Месецъ май 1942 г. може да се смѣта за край на първия етапъ въ историята на лагера. Това бѣше периодъ на трескавъ строежъ, надпреварване за увеличаване общата кубатура на помѣщенитѣ.

Сѣга, когато бѣха завършени баракѣта за 40,000 души, когато бѣха построени основателни, удобни и нерочна помѣщения, — когато всичко бѣше обгражено съ двойни редове отъ бойнае тѣлѣ, въ по-голямата си частъ електрифициранъ, — гестовото смѣтне, не дѣлеть е в дѣлѣ въ стрѣхъ. Той продължаваше да се разширява и понаятѣкъ и би се разширявалъ до безкрайностъ, ако не бѣше превземането на Лублинъ отъ нашитъ войски по темпѣта на строежа бѣше другъ.

Отъ май 1942 г. доизграждатъ лагеритѣ по-специално, да бѣже възможни условията за живѣене.

Прѣзъ май 1942 г. този лагеръ, който се наричаше въ официалнитъ книжки „Лублинскитъ концентрационенъ лагеръ на войскитъ СС“, по-точно отъ знаменитъ докторъ Даху въ Германия, но по развиритъ си го намянаше нѣколко пъти.

Строитѣ започна презъ зимата на 1941 г. На първо време за тази работа бѣха докарани извѣстно количество полски граждани, миньори и работничитъ; когато скоро, като основна работна сила, бѣха призовани полски и еврейско-полюнски, взети въ време на германско-полската война въ 1939 г., а отъ началото на августъ 1941 г. въ строитѣ се явиха като работни сѣла бѣхъ изнестане първата хиляда отъ руски военно пленници и мирни хора.

По това време въ лагера бѣхъ наполовина застроено първото поле, или както германцитъ го наричахъ „първа блокъ“, въ който вече се издигаха десѣт баракѣ.

Строитѣ продължи презъ цѣлата есень на 1941 г. и повѣ зимата на 1942 г. Числото на работачитъ въ строежа хора постепено чѣло нарастваше. Скоро, поляръ рускитъ пристигнаха голѣми групи отъ политически затворници чехи и поляци и докарани отъ други лагери, къ-

дето тѣ въ по-голямата си частъ съ седѣли още отъ 1938 г.

Прѣзъ есента на 1941 г. тукъ бѣха докарани на работни лагеритъ две хиляди евреи отъ лублинското гетото. Поляръ тѣхъ презъ декември арий 1941 г. отъ лублинския замъкъ — затворъ пристигнаха 700 поляци. Следъ това въ лагера попадаха 4000 полски селяни, които не смъ си бѣли платили на време дѣнитъ на германскитъ лѣкарѣ.

Прѣзъ април 1942 г. въ лагера пристигнаха транспортитъ съ 12,000 души отъ Словашко; това бѣха отъ политически затворници.

Прѣзъ цѣлия месецъ май пристигаха все нови и нови партии отъ Чехия Австрия и Германия.

Строитѣ на лагера вървѣше въ най-напредъ вѣршане на 1 май бѣха завършили 1 та, 2 та, 3 та и 4 та баракѣ, предмѣтнати за около 40,000 души.

Месецъ май 1942 г. може да се смѣта за край на първия етапъ въ историята на лагера. Това бѣше периодъ на трескавъ строежъ, надпреварване за увеличаване общата кубатура на помѣщенитѣ.

Сѣга, когато бѣха завършени баракѣта за 40,000

